

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 41.

Ottende Session.

27de Møde.

Lørdagen den 24de Januar.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem udtalte Noget, om hvilket det er mig meget kjært, at det ligesom er blevet udtalt, nemlig at selv om Lovforslaget medførte et finantseft Tab af 100,000 Rd., saa der ikke Magt derpaa. Det er netop denne Anskuelse, udtalt nu her klart og bestemt, der er saa aldeles modsat min Anskuelse, at det er mig kjært, at jeg derved faaer Leilighed til klart og bestemt at erklære, at jeg paa ingen Maade kan enes med den. Denne Uttring af den ærede Landstingsmand er maaskee den stærkeste Grund, der kan anføres imod Lovforslaget; thi det viser mig tydeligt, at den ærede Landstingsmand — jeg beder ham undskylde, at jeg ligesom udtaler det — ikke har sat sig ind i vor finantseft Stilling. Rig er det indlysende, at det vilde være usorvarligt, om et Lovforslag blev til Lov, hvorved man udsatte Kongeriget for et Tab af 100,000 Rd.

Thalbiger: Der er anført som Betænkelse imod Lovforslaget, at det var en Stump af en Lovgivning; men det har ikke havt nogen Betydning for mig, der i flere Aar har været Medlem af Thinget og flere Gange har stemt for saadanne Smaalove end for virkelig betydelige Reforme, saa det gjør ikke videre Indtryk paa mig. Derimod kunde det maaskee have nogen Betænkelse i finantseft Henseende; men efter de Oplysninger, der ere

givne af praktiske Mænd, som nøie kjende disse Forhold — og jeg er selv ikke ganske ubekjendt dermed — saa troer jeg dog virkelig, at, naar et Lovforslag kan bringe indirecte Fordele, skal man ikke frygte for et directe Tab for Statskassen. Den ærede Minister har udtalt, at Stempelpapirsintraderne ere stegne ganske overordentligt i de senere Aar, og det sidst udfomne Finantseftforslag vil udvise et Overskud af 825,000 Rd., saa det er jo langt betydeligere, end det har været tidligere. Naar man nu betragter Stempelpapiret som en Handelsvare, som en Artikel, Staten har at tilbyde, saa forekommer det mig, at ligesom det er en almindelig Brug i Praxis, at de, der handle med en Vare, naar Søgningen er meget stor, udtale, at nu finde de Anledning til at nedsætte Priserne, saaledes ere Stempelpapirsintraderne stegne saa høit, at Staten ogsaa kunde lette denne Skat, og det er jo heller ikke sagt, at det just er Maximum, 100,000 Rd., der virkelig skulde blive Statskassen til Tab; men det kan vel snarere sættes til et Middeltal af 50,000 Rd., og det er ikke saa betydeligt et Afsvæb i Indtagterne, som jeg troer endnu bestandig ere i Stigen. Jeg kan derfor ikke have nogen Betænkelse ved at stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Ja, naar den ærede Landstingsmand i denne Sag, hvor der er Spørgsmaal om Ophævelse af hele Afgiften, henviser til Kjøbmanden, maa jeg dog bemærke, at man ved aldeles at have Afgiften paa Transporter, let kunde komme i samme Situation som den bekjendte Mand, der solgte sine Varer med Tab, men trostede sig med, at det var Mængden, der skulde gjøre det.